

Sygn. akt: I C 54/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.
przeciwko J. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 54/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. w pozwie przeciwko J. T. domagał się zapłaty kwoty 3.627,01 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 100 złotych tytułem opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na skutek umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 28 września 2017 roku z (...) Bank S.A. na podstawie której stał się następcą pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. uzyskując wierzytelność, której podstawą była umowa zawarta przez pozwanego z (...) Bank S.A. w dniu 12 stycznia 2013 roku. Jako dowód, że wierzytelność dochodzona pozwem była przedmiotem przelewu powód przedłożył wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, a na potwierdzenie istnienia i obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanej przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej. Uzasadniając kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu powód wskazał, iż składają się na nią kwoty: 2.357,49 zł tytułem należności głównej oraz 1.269,52 zł tytułem skapitalizowanych odsetek, na którą składały się przyjęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy od niezapłaconej kwoty należności głównej wynikającej z umowy oraz odsetki ustawowe naliczone przez powoda.

Pozwany J. T. nie stawił się na termin rozprawy, nie usprawiedliwił swoje nieobecności, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we (...) Bank S.A. w W. w dniu 28 września 2017 roku zawarli umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była sprzedaż Portfela Wierzytelności (wymienionych w Załącznikach nr 1 i nr 2 do Umowy) przysługujących zbywcy z tytułu zawartych umów kredytu przysługujących w stosunku do dłużników przenoszonych na rzecz nabywcy zgodnie z postanowieniami umowy.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 9-13)

W dniu 8 grudnia 2017 roku powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/566/226/ (...), w którym stwierdził, że dnia 28 września 2017 roku nabył od (...) Bank S.A. w W. wierzytelność wobec dłużnika J. T. wynikającą z zawartej umowy kredytu detalicznego o nr (...), a wysokość zobowiązania dłużnika według stanu na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 3.627,01 złotych.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej k. 8)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl przepisu art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała okoliczność wykazania przez stronę powodową faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanego wywodzonej z określonego stosunku prawnego, jej istnienia i wysokości. Zgodnie z art. 509 k.c., aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana – poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność.

W warunkach niniejszej sprawy jako niewątpliwy uznać należy fakt zawarcia przez powoda (...) Bank S.A. w W. w dniu 28 września 2017 roku umowy przelewu wierzytelności. Powodowi nie udało się jednak wykazać i udowodnić, że na podstawie umowy cesji wierzytelności nabył wierzytelność względem pozwanego w kwocie dochodzonej pozwem.

Z umowy przelewu wierzytelności nie wynika, by jej przedmiotem była wierzytelność przysługująca (...) Bank S.A. w W. względem pozwanego w kwocie 3.627,01 złotych.

Zgodnie z zawartą umową przelewu wierzytelności jej przedmiotem była sprzedaż Portfela Wierzytelności (składającego się z Portfela A i Portfela B) przysługujących Zbywcy ((...) Bank S.A. w W.) z tytułu zawartych umów kredytów w stosunku do dłużników przenoszonych na rzecz Nabywcy ((...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.) zgodnie z postanowieniami umowy (§ 2 i 3 umowy). W § 3 ust. 3 umowy strony ustaliły, że szczegółowe zestawienie Wierzytelności zawiera Załącznik nr 1 oraz Załącznik nr 2. Do umowy przelewu wierzytelności wskazanych załączników nie dołączono.

Do pozwu dołączono wprawdzie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego oraz wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, jednakże powyższe dokumenty nie dają podstaw do ustalenia skuteczności dokonanej cesji wierzytelności w wysokości dochodzonej w niniejszym postępowaniu.

Wbrew stanowisku powoda, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji nie stanowi dowodu dokonania cesji wierzytelności. Po pierwsze, żaden zapis umowy przelewu wierzytelności nie zawierał postanowienia o zrównaniu z załącznikiem nr 1 lub nr 2 w wersji papierowej wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy. Po drugie wyciąg ten nie został przez nikogo podpisany, a jedynie poświadczony za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego

pełnomocnika. Nie sposób więc na jego podstawie ustalić, czy został on sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, na jakiej podstawie i w jakich okolicznościach. Z uwagi na brak dokumentu umowy kredytu, niemożliwym była weryfikacja zapisów zawartych w tym wyciągu w zakresie chociażby warunków naliczenia odsetek.

Powód utrzymywał również, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi dowód istnienia i obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanej. Tymczasem, stwierdzić należy, co wprost wyraził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 lipca 2011 roku w sprawie P 1/10, Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 15 września 2011 roku w sprawie II CSK 712/10 i z dnia 13 czerwca 2013 roku w sprawie V CSK 329/12 oraz Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 25 lutego 2015 roku wydanym w sprawie I ACa 824/14, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Obowiązujący przepis art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (t.j. Dz.U. 2014r., poz. 157 ze zm.) wprost już przy tym pozbawia wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu i w wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, na przykład właśnie cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności, ale nie stanowią one dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności (wyrok SA w Białymstoku z dnia 25 lutego 2015 roku wydanym w sprawie I ACa 824/14). Tak więc powołanie się na wyciąg z ksiąg rachunkowych, w braku dowodu w postaci umowy będącej źródłem wierzytelności, która to miała być następnie przedmiotem przelewu nie daje podstaw do skontrolowania sposobu ustalenia należności, źródła jej pochodzenia, jak i jej wysokości.

Reasumując, powód nie sprostował ciążącemu na nim na podstawie art. 6 k.c. obowiązkowi udowodnienia twierdzeń, z których wywodzi skutki prawne i nie przedstawił dokumentów, z których wynikałoby istnienie i wysokość przysługującego mu względem pozwanego roszczenia. Żądanie pozwu nie zasługuje więc na uwzględnienie. Podkreślić należy, że nabywca wierzytelności nie może być w korzystniejszej pod względem dowodowym sytuacji aniżeli jej zbywca, który dochodząc w postępowaniu sądowym kwot przysługujących mu w razie wypowiedzenia umowy pożyczki zobowiązany byłby do wykazania istnienia wierzytelności dochodzonej w postępowaniu sądowym, w tym do udowodnienia skutecznego wypowiedzenia umowy, wysokości wierzytelności, w tym wysokości odsetek.

Pozwany został zawiadomiony o terminie rozprawy, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie wyraził swego stanowiska w sprawie. W tych warunkach sąd wydał wyrok zaoczny. W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Wydanie wyroku zaocznego nie zwalnia więc sądu od badania roszczenia pod kątem jego zgodności z prawem. Sąd Najwyższy w stanowisku wyrażonym w wyroku z dnia 31 marca 1999 roku (I CKU 176/97, LEX nr 37430), podkreślił, że domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał, aby przysługiwała mu względem pozwanego wierzytelność dochodzona pozwem, dlatego też wobec braku dowodów na istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem na podstawie art. 6 k.c. powództwo zostało oddalone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., dn. 4 kwietnia 2018 roku